

Kız ve Peçeli Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Peçeli Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Maya keřfetmeyi ok severdi. Sarı yaęmur izmeleri ve birok cepli bir yelek giyerdi. Bir cebinde her zaman kk bir defter ve bir kalem tařırdı. Grdę her řeyi yazardı. Bir sabah, patıkada bir ty buldu. Yumuřak ve altın kahverengiydi. "Bu tye kimin?" diye merak etti.

Maya tüyü takip ederek büyük kırmızı bir ahıra vardı. Kapının yanında, açık kahverengi üniformalı ve geniş şapkalı uzun boylu bir adam duruyordu. Göğsünde gümüş bir rozet parlıyordu. "Merhaba," dedi. "Ben Korucu Tom. Buradaki hayvanlarla ilgileniyorum." Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Tüyü biliyor musunuz?" diye sordu. Adam gülümsedi. "Sanırım biliyorum."

Korucu Tom, Maya'yı ahırın içine götürdü. Yükseklerdeki kirişlerde beyaz bir kuş uyuyordu. Yüzü kalp şeklindeydi. "Bu bir peçeli baykuş," diye fısıldadı Tom. "Onun adı Pip. Bacağındaki halkayı görüyor musun? Onu takip ediyoruz." Maya, Pip'in yumuşak tüylerini ve koyu renkli gözlerini izledi. "Çok güzel," dedi Maya. "Onun hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum."

O gece Korucu Tom, Maya'yı bir gece yürüyüşüne çıkardı. Ay parlaktı. Aniden Pip ahırdan dışarı uçtu. Kanatları hiç ses çıkarmıyordu. Bir hayalet gibi süzüldü. "Peçeli baykuşlar sessiz uçuculardır," dedi Tom. "Tüyleri yumuşaktır, bu yüzden duyulmadan avlanabilirler." Maya defterine yazdı: Sessiz kanatlar. Pip'in hızlı bir taslağını çizdi.

Ertesi gün Korucu Tom, Maya'ya yuvalama alanını gösterdi. Ahırın yükseklerinde ahşap bir kutuydu. "Peçeli baykuşların yavrularını büyötmek için güvenli yerlere ihtiyacı var," dedi. "Bu kutu onları sıcak ve kuru tutar. Onları yırtıcılardan korur." Maya sordu: "Bütün baykuşların güvenli yuvaları var mı?" Tom başını salladı. "Her zaman değil. Ağaçlar kesildiğinde birçok baykuş yuvasını kaybeder."

Maya kaşlarını çattı. "Bu çok üzücü," dedi. "Nasıl yardım edebiliriz?" Korucu Tom dizlerinin üzerine çöktü. "Yuva kutuları yapabiliriz," dedi. "Eski ağaçları ve ahırları koruyabiliriz. Ve insanlara baykuşları öğretebiliriz." Maya'nın gözleri parladı. "Bir rehber yapabilirim!" dedi. "Baykuş yuvalarını güvende tutmak için bir rehber." Tom gülümsedi. "Bu harika bir fikir."

Maya işe koyuldu. Peçeli baykuşlar hakkında bilgiler yazdı. Pip'in ve yuva kutusunun resimlerini çizdi. Şöyle yazdı: "Peçeli baykuşların yavrularını büyütme için güvenli yuvalama alanlarına ihtiyacı var." İpuçları ekledi: "Eski ahırları koruyun. Yuva kutuları yapın. Zararlı kimyasallar kullanmayın." Defteri fikirlerle doluydu. Herkesin bilmesini istiyordu.

Maya, Korucu Tom'dan rehberini kontrol etmesini istedi. Tom her sayfayı okudu. "Bu harika, Maya," dedi. "Ama hadi bunu eğlenceli hale getirelim. Bir bilgi yarışması ve bir labirent ekle." Maya başını salladı ve işe koyuldu. Yavru bir baykuşu yuvasına götüren bir labirent çizdi. Bir bilgi yarışması ekledi: "Peçeli baykuşlar ne yer?" Cevap: fareler ve tarla fareleri. Rehberi özel olmaya başlıyordu.

Maya rehberini yazdırdı ve arkadaşlarına kopyalar verdi. Onlara Pip'ten ve yuva kutusundan bahsetti. Arkadaşları labirente bayıldı. Ailelerine anlatacaklarına söz verdiler. Kısa süre sonra daha çok kişi kopya istedi. Maya gurur duydu. Hayvan korumayı öğreniyordu ve baykuşlara da yardım ediyordu.

Bir akşam Korucu Tom, Maya'yı Pip'in yavrularını görmeye götürdü. İki tüylü yavru baykuş yuva kutusundan dışarı baktı. "Çok tatlılar!" diye fısıldadı Maya. Pip bir kırıstenden izliyordu, kalp şeklindeki yüzü fener ışığında parlıyordu. "Rehberin bize yardım etti," dedi Tom. "İnsanlar artık daha fazla yuva kutusu yapıyor." Maya'nın yüzü aydınlandı.

Maya rehberini daha da iyi yapmaya karar verdi. Baykuşları gece güvende tutmakla ilgili bir sayfa ekledi. Şöyle yazdı: "Parlak ışıkları kapatın. Yapışkan tuzaklar kullanmayın. Arabalara dikkat edin." Pip'in sessizce uçuşunun bir resmini çizdi. Herkesin peçeli baykuşların ne kadar önemli olduğunu anlamasını istiyordu.

Korucu Tom, Maya'nın çalışmasını övdü. "Gerçek bir peçeli baykuş uzmanı oldun," dedi. "Rehberin insanlara bu muhteşem kuşları nasıl koruyacaklarını öğretiyor." Maya defterine baktı. Çok şey öğrenmişti. Bilginin hayvanları korumaya yardımcı olduğunu biliyordu. Mutlu hissetti ve öğrenmeye devam etmeye kararlıydı.

Maya rehberini kasaba panayırında paylaştı. Resimler ve bilgilerle küçük bir masa kurdu. İnsanlar durup okudu ve sorular sordu. Maya hepsini yanıtladı. Onlara Pip'ten ve yuvalama alanından bahsetti. Birçok kişi eve bir rehber götürdü. Maya'nın özverili çalışması yayılıyordu.

Birkaç hafta sonra Maya ahırını tekrar ziyaret etti. Pip aşağı uçu ve yakındaki bir direğe kondu. Koyu renkli gözleri Maya'ya baktı. "Merhaba, Pip," dedi Maya yumuşak bir sesle. Baykuş ona güveniyor gibiydi. Maya içinde sıcak bir parıltı hissetti. Rehberinin her yerdeki baykuşlara, her seferinde bir yuva olmak üzere yardım ettiğini biliyordu.

Korucu Tom, Maya'ya küçük bir rozet verdi. "Mükemmel çalışman için," dedi. "Sen yaban hayatının gerçek bir dostusun." Maya rozeti gururla taktı. Hayvanları öğrenmenin onları korumanın en iyi yolu olduğunu biliyordu. Keşfetmeye ve yazmaya devam etmeye karar verdi. Her zaman öğrenilecek daha çok şey vardı.

Maya yıldızların altında oturdu, defteri açtı. Başını kaldırdı ve ayın önünde bir peçeli baykuşun silüetini gördü. Sessizce uçan Pip'ti. Maya gülümsedi. Defterine yazdı: "Ne kadar çok öğrenirsek, o kadar iyi koruruz." Ve bunun doğru olduğunu biliyordu. Peçeli baykuş uzmanı olarak yolculuğu daha yeni başlamıştı.